

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Hanc ipsam circa Christum passum exercitationem, ad inflammandum cor amore Dei, vim Præcipuam habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Quapropter dubitandum non est, tum aliorum pi-
rum sensuum, tum sublimis etiam contemplationis & sancti
amoris copiosam materiam in Christi passione reperiri;
prout nunc jam à nobis accuratiùs demonstrandum est.

§. 2.

*Hanc ipsam circa Christum passum exercitationem, ad in-
flammandum cor amore Dei, vim præcipuam habere.*

Cave enim putes, cum summa Christianæ virritis in pu-
ro Dei amore posita sit, hujus tibi causas ac rationes,
in hoc tam præstanti argumento desore. *Ubi enim, quæso, p. 1. Scim.*
(ut S. Benaventura loquitur) *magis apparet diffusio bonitatis c. 4.*
divinæ, & clementiæ dulcissimi & amantissimi Dei & Domini
nostri Iesu Christi, quàm in passione sua? Ubi magis sapit a-
mantis supereminens dulcedo divini cordis? Aut quæ uspiã
potentior amoris illecebra, (quam diu quidem in isto cor-
pore peregrinamur à Domino) quàm in illo divinæ charita-
tis incomprehensibili prodigio, in verbo Dei non tantum-
abbreviato, sed etiam exinanito & exhausto propter nos;
in Deo depresso & humiliato usque ad formam vermis, &
mortem crucis; in illa demum fornace amoris & charita-
tis, in corde inquam Iesu Christi, amore nostri, vulnerati &
crucifixi.

Hinc sumas licet amoris tuo pabula; hinc sanctæ ebrie-
tatis & internæ suavitatis materiam; hinc (si quando te fo-
por divinæ contemplationis occupaverit) locum inveni
spiritualis quieris. Neque enim, post ipsum divinitatis fi-
num, intra quem quiete imperturbabili perfruuntur beate
mentes, invenies lectulum suaviolem, in quo dormiens si-
leat, & somno suo requiescat contemplatrix anima, quàm
apertum latus & vulneratum cor Salvatoris: quod etiam
eam

eam ob rem (uti pluribus infra videbimus) à B. Petro de Alcantara, congruenti phrasi, *Sepultura peregrinorum*, est appellatum. Quod item confirmat Seraphicus Doctor Bonaventura, dum de hac ipsa abstractione mentis, & spiritus elevatione agens, in hunc modum loquitur: *Iam* (scilicet

P. 1. *Serm.*
6. 7.

egregius patientis Christi contemplator) *solus cum solo conversatur: & circa divinos honores, circa aeternas divitias, circa immensas Dei delicias negotiatur, in praedicta passione, anima delicata: ibi habitat, ibi requiescit; in Domino suo dulcoratur cor; liquefcit pectus; mens supra se elevatur; inebriatur anima spiritualibus delicijs, & in eis sepelitur.* Sic ille. Qui proinde alibi, rem istam ex suo sensu, & velut proprio experimento definiens: *Nilil scio* (ait) *in hoc mundo, quod tantum ad caelestia contemplanda elevet, tantum ad Deum sapiendum illuminet, sicut passio Iesu Christi.* Audiatur & hic [omissis alijs qui in decursu referentur] mellifluus Bernardus, dum ita loquitur in rem nostram: *Super omnia, inquam, reddit amabilem te mihi, bone Iesu, calix quem bibisti, opus redemptionis nostrae. Hoc omnino amorem nostrum facile vendicat totum sibi. Hoc, inquam, est, quod nostram devotionem & blandius allicit, & justius exigit, & arctius stringit, & afficit vehementius.* Vides etiam ex Bernardi sensu, Christum IESUM in passione sua super omnia reddi amabilem; atque, hanc proinde, contemplantis mentem praereliquis omnibus ad divinum amorem inflammare?

P. 1. *Serm.*
cap. 12.

Serm. 20.
in Cant.

Vit. c. 13.

Et quam aliam ob causam, amabo, sanctissimo Patri Francisco in illo viso mirabili, quo vulnerum Christi sacra stigmata ipsius carni impressa sunt, Seraphini species, simul crucifixa, simul ignita apparuit; nisi ut intelligeretur, IESUM crucifixum fontem esse divinae charitatis, indeque ardores Seraphicos, inde flammam atque incendia, quibus mens in Deum colliquescat, esse petenda?

Hoc ipsum denique divinitus S. Mechtildi monstratum est.

est. Quæ feriâ 5. majoris hebdomadæ, sub initium Missæ, ad illa verba: *Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri Iesu Christi;* visa est sibi videre in medio Ecclesiæ arborem proceram & excelsam, quæ Domini crucem ac passionem repræsenteret; ex cuius ramis, quasi totidem ardentes lampades, religata pendebant; corda Christum amantium; quarum etiam lampadum flamma oleoso succo alebatur ex eadem arbore promanante. Quo quidem viso significari intellexit: Christi passionem optimam esse sancti amoris materiam, nec esse quicquam quod humanum cor magis vulneret & inflammet amore, quàm diligentem atque intimam Christi pro nobis passi & crucifixi contemplationem.

Non igitur cum te ad frequentem, imò assiduam passionis Christi commentationem invito, perpetuò hæere te velim in luctu & squalore pœnitentiæ, non assiduo mœrore confici in recogitatione præteritorum annorum tuorum; neque rursus semper ad pedem crucis pectus tundere, & planctu amaro lugere mortem Unigeniti. Sint ista, si placeat, eorum qui recens ad Deum conversi sunt, aut etiam rudiorum exercitia. Sed ut hinc habeas quorumvis sanctorum affectuum materiam, robustæ virtutis magisteria, & quamlibet sublimis contemplationis argumenta. Omitto [quando res & tempus ita postulat] timores & dolores anxios, vacæ sancti amoris dulcedini, gaude & exulta in Deo Iesu tuo. Et quoniam, ut suprâ ajebas cum S. Bernardo, illa erga Christi carnem affectio, quæ quis repræsenterat sibi patientis Salvatoris imagine, facillè compungitur animo, & sensibilis istius devotionis suavitate pascitur; quodammodo carnalis amor est; Sapiat tibi jam in carne Christi, Dei bonitas; sapientia, justitia, & reliquæ divinæ perfectiones; quarum in Christi passione, si uspiam, expressa elucent argumenta. Nam neque ei Verbum ut Caro sapit, opinor, qui solidarum virtutum [quas in Christi vita ac morte

Serm. 43.
in Cant.

morte habet ad imitandum propositas] ardenti studio tene-
tur, & quasi gustu atque sapore delectatur: aut ipse Bernar-
dus adhuc carnaliter, & non spiritualiter amabat, cum in
alio sermone diceret; se semper in corde ac memoria reti-
nere anxietates & amaritudines Domini sui, & in his sibi
constituisset iustitiæ perfectionem, plenitudinem scien-
tiæ, &c. Qui etiam ut admonet nos, se istic & quandam
sanctæ contemplationis quietem, & divini amoris refectio-
nem invenire: *Non requiro*, subjungit, sicut Sponsa, *ubi cu-
bet in meridie, quem letus amplector mea inter ubera commo-
rantem: non requiro ubi pascat in meridie, quem intueor Sal-
vatorem in cruce.* Quam rem etiam pluribus, ex ipso Ber-
nardo aliisque Patribus demonstrabimus parte tertiâ; ubi
proponemus interiorem animæ circa Crucifixum; per actus
virtutum Theologicarum, occupationem.

§. 3.

*Amorem Dei solidum ac fortem, ex Christi patientis
exempli petendum & desumendum esse.*

VERùm illud hoc loco adjungendum est: cum suprema
virtutis absolutio, aut perfectio hominis Christiani,
non in quocunque Dei amore, sed in charitate sincera ac
forti atque robusta consistat; hanc non posse meliùs, certiùs,
securiùs acquiri, quàm assiduâ circa Christum passum
occupatione & exercitatione.

Sunt enim fortasse non pauci, qui amoris divini no-
men usque crepent ac ore commendent, qui re ipsâ vim pu-
ri amoris & ipsam quasi energiam, aut in quo illius perfe-
ctio sita sit, nesciant. Genuinus ille sincerus ac purus Dei
amor (& quod hinc consequens est, apex ac consummatio
spiritualis vitæ) non in aliqua intimorum affectuum teneri-
tudi-